

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/115/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713010073
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3713010073.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. decembra 2013 pojednal odvolania F. Z. - družky obžalovaného a obžalovaného

B. W.

nar. XX.XX.XXXX v B. Z., trvale bytom B., N. XXX/XX, prechodne bytom B., K. N., M. č. XXXX, byt č. XX, t.č. v mieste prechodného bydliska,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 1T/24/2013-108 zo dňa 22.04.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného a jeho družky z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 1T/24/2013-108 zo dňa 22.04.2013 bol obžalovaný B. W. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b), c) Tr. zák., na skutkovom základe, že hoci bol podľa Zákona o rodine a tiež na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. P/185/01-20, zo dňa 17.12.2003 , právoplatného dňa 30.3.2004, povinný ako otec prispievať na výživu svojich maloletých detí W., W. a M., obaja nar. X.XX.XXXX sumou vo výške 53,11 Eur na každé dieťa, ktorá bola rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 6P/75/2010-16, zo dňa 18.11.2010, právoplatným dňa 9.12.2010 zvýšená na sumu 130,- Eur na každé dieťa a výživné mal zasielať vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí W. Z., trvale bytom B., ul. X. mája XXX/X, svoju vyživovaciu povinnosť si neplnil ani v mieste bydliska detí ani na inom mieste, pričom plneniu svojej vyživovacej povinnosti sa úmyselne vyhýbal tým, že nikde riadne nepracoval, o prácu sa zodpovedne nezaujímal, na úrade práce sa ako uchádzač o zamestnanie nezaevidoval, ani nepožiadal o dávky v hmotnej núdzi a vyživovaciu povinnosť si neplnil ani iným spôsobom, čím mu za kritické obdobie od mesiaca december 2009 do konca mesiaca marec 2013 vznikol dlh na výživnom voči matke detí W. Z., vo výške 8.374,64 €, nakoľko časť výživného vo výške 180,- Eur uhradil a skutku sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 1T/172/2006-132, zo dňa 23.6.2008, právoplatným dňa 23.6.2008, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. a/, c/ Tr. zák.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 38 ods.2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody 26 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol hneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní napadnutý odvolaním obžalovaného proti výroku o treste a po doručení rozsudku aj družkou obžalovaného F. Z. taktiež proti výroku o treste. Podľa odvolateľov je uložený trest neprimerane prísny a obaja sa dožadovali uloženia miernejšieho trestu obžalovanému

Keďže odvolanie bolo podané včas a osobami oprávnenými, odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného a jeho družky nie sú dôvodné.

Pokiaľ sa týka skutkového stavu, tento mal súd prvého stupňa riadne zistený a preukázaný na základe dôkazov zadovážených v prípravnom konaní, pričom obžalovaný na hlavnom pojednávaní dal vyhlásenie o vine. Pokiaľ sa týka tohto výroku, tu nebolo zistené žiadne pochybenie, ktoré by odôvodňovalo podanie odvolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd preskúmal aj výrok o treste napadnutého rozsudku, pričom ani tu zo strany súdu prvého stupňa nezistil žiadne pochybenie. Obžalovanému hrozil trest odňatia slobody v rozpätí jedného roka až päť rokov. Obžalovaný už bol v minulosti viackrát súdne trestaný pre trestnú činnosť spočívajúcu v zanedbaní povinnej výživy, pričom uložené tresty odňatia slobody nepodmienečne v dvoch prípadoch vykonal a v treťom prípade bol z trestu odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 30 mesiacov podmienečne prepustený. Vzhľadom na výšku dlžnej sumy a dobu páchania trestnej činnosti sa trest uložený vo výške 26 mesiacov javí byť potom trestom primeraným a zákonným. Napokon súd prvého stupňa nepochybil ani v tom, keď obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože tento v posledných 10 rokoch pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Z takto rozvedených dôvodov nepovažoval preto odvolací súd odvolania obžalovaného a jeho družky za dôvodné a tieto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.